

opusdei.org

Meditacije: utorak prvog tjedna korizme

Razmišljanja koja mogu
obogatiti našu molitvu tijekom
korizme.

27.02.2025.

- Molimo da se Božje ime proslavi
- Možemo oprostiti jer nam je I
samima oprošteno
- Božja je volja je ljubiti nas

.....

„OČE naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje” (Mt 6,9). Ovaj zaziv prva je stvar koju nas Isus uči moliti. Molimo da možemo „proslaviti Njegovo ime“, ne zato što je to Bogu potrebno, već zato što je to najbolje za nas. Gospodin nas uči moliti na način koji nam omogućuje sudjelovanje u Njegovoj radosti. Korizma je povoljno vrijeme za produbljivanje molitve, za osluškivanje Duha Svetoga u sebi. Stoga nam današnje evanđelje ponovno donosi molitvu Očenaša.

Što znači da se Božje ime sveti? Kako mi možemo dodati nešto Bogu? U najboljem slučaju, možemo prepoznati Božju svetost i na neki način shvatiti Njegovu beskrajnu dobrotu. „Slava Božja je čovjek koji istinski živi“[1], rekao je sveti Irenej. Koliko je velika radost znati da smo predmet takve Božje naklonosti! „Kakvo će ti pouzdanje, mir i optimizam donijeti, usred

svakodnevnih teškoća, spoznaja da si dijete Oca koji sve zna i sve može.“[2]

Molitveni zazivi u Očenašu prethode sigurnosti koja nas potiče na do tada nezamislivu prisnost i povjerenje prema Bogu: „Ta zna vaš Otac što vam treba i prije negoli ga zaištete“ (*Mt 6,8*). Cilj naše molitve nije promijeniti Božje planove, koji su od vječnosti prožeti mudrošću. No na stvaran, iako tajanstven način, Bog računa na našu molitvu kako bi ih ostvario. Moleći, Bog nam omogućuje da barem djelomično shvatimo Njegovu beskrajnu dobrotu. On želi „da naša želja bude iskušana u molitvi. Tako nas priprema da primimo ono što nam je namijenio dati.“[3]

U GOSPODNJOJ molitvi postoji samo jedan čin koje smo pozvani učiniti.

Molimo Boga da nam oprost, kao što i mi opraštamo onima koji su nam sagriješili (usp. *Mt 6,12*). Možda se to čini samo kao uvjet, ali to je mnogo više od toga. U stvarnosti, Božji oprost prethodi našem. Možemo oprostiti, voljeti do te mjere, samo zato što je nama već oprošteno.

„Ljubav nije naše vlastito djelo, ona u nas ulazi milošću Božjom, ‘jer On nas je prvi ljubio’. Ta veličanstvena istina trebala bi potpuno nama ovladati: ‘Ako možemo ljubiti Boga, to je zato što nas je On prvi ljubio.’ Ti i ja, mi smo u stanju da nekoga susretnemo žarkom ljubavlju, jer smo po Očevoj ljubavi rođeni za vjeru.“[4]

Oprost je božanski čin *par excellence*. On znači ponovno vraćanje osobe koja je pogriješila u njezino prijašnje stanje. „Bog je radostan! A koja je Božja radost? Božja radost je opraštati, Božja radost je opraštati! To je radost pastira koji pronalazi

svoje janje; radost žene koja pronalazi svoju drahtu; to je radost oca koji prima nazad sina koji se izgubio, koji je bio kao mrtav, a sada je oživio, koji se vratio kući. To je cijelo Evandjelje!“[5] Kad shvatimo da je Božja radost oprostiti nam, kad doživimo Njegovu beskrajnu dostupnost, logično je da osjetimo potrebu činiti isto drugima. Želimo biti dio te radosti: „Da bi naučio opraštati“, savjetovao je sveti Josemaría, „idi na ispovijed, s ljubavlju, s pobožnošću, i tamo ćeš pronaći mir, snagu za pobjedu i za ljubav.“[6]

„BUDI VOLJA tvoja, kako na nebu tako i na zemlji” (*Mt* 6,10). Možda Božju volju doživljavamo samo kao ono što On od nas želi. No zaboravljamo da je srž Njegova plana da nas ljubi, i da je posljedica te

ljubavi tisuću načina na koje nas želi ispuniti svojim životom: sakramenti, odnosi s bližnjima, molitva, zapovijedi itd. Moliti da se „Njegova volja vrši“ znači barem dijelom tražiti od Njega milost da se prepustimo toj ljubavi. Stoga nas Isus poziva da tražimo „kruh naš svagdanji“, Njegovo Tijelo i Krv. To je Očeva volja: da Njegova djeca budu što bliže Njemu.

„Što god se dogodilo u vašim životima,“ rekao je sveti Josemaría, „bez obzira koliko tužno, mračno ili čak strašno izgledalo, brzo učinite ovu mentalnu računicu: Bog je moj Otac. Bog me voli više nego što sve majke svijeta zajedno mogu voljeti svoju djecu. Moj Otac Bog je također sveznajući i svemoguć. Dakle, sve što se događa za moje je dobro. Vidjet ćete kakav će vam mir to donijeti, kakav će osmijeh obasjati vaše lice, čak i ako je okupano suzama.“[7]

Moliti da se vrši Božja volja ne znači poništiti vlastitu. „Snaga milosti mora se spojiti s našim djelima milosrđa, koja smo pozvani živjeti kako bismo svjedočili o veličini Božje ljubavi.“[8], posebno u Korizmi. Djevica Marija, kći Boga Oca, sigurno je mnogo puta molila Očenaš. Naša Gospa već je izrekla svoj osobni „neka mi bude“, i zasigurno ju je iznenadilo kako je stvarnost nadmašila njezina najodvažnija očekivanja. Naša Majka svjedočila je životu svog Sina u potpunom predanju, i možda ju je tješila Njegova prisutnost u Euharistiji. Možemo moliti Mariju da nam pomogne razumjeti i uživati u Isusovim riječima.

[1] Sveti Irenej, *Protiv krivovjerja*, Knjiga 4, 20, 5-7.

[2] Sveti Josemaría, *Pisma* 29, br. 60.

[3] Sveti Augustin, *Pismo* 130, 8, 17.

[4] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 229.

[5] Papa Franjo, Angelus, 5. rujna 2013.

[6] Sveti Josemaría, 2. lipnja 1974., citirano u Javier Echevarría, *Memoria del Beato Josemaría Escrivá*, str. 194.

[7] Sveti Josemaría, citirano u Julián Herranz, *Dios y audacia. Mi juventud junto a san Josemaría*, str. 166-167.

[8] Papa Franjo, Audijencija, 29. rujna 2021.

.....

hr-hr/article/meditacije-utorak-prvog-
korizmenog-tjedna/ (24.03.2026.)